Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

18. října 2016 *

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie BRAUWELT — Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozlišovací způsobilost získaná užíváním — Článek 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 — Právo být vyslechnut — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“

Ve věci T-56/15,

Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG, se sídlem v Norimberku (Německo), zastoupená M. Höflerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Schifkem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. prosince 2014 (věc R 1121/2014-4), týkajícímu se přihlášky slovního označení BRAUWELT jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová (zpravodajka) a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 2. února 2015,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 21. dubna 2015,

s přihlédnutím k replice došlé kanceláři Tribunálu dne 6. července 2015,

s ohledem na to, že hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku doručení sdělení o ukončení písemné části řízení nepodali žádost o konání jednání, a poté, co za těchto okolností na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 2. srpna 2013 podala žalobkyně, společnost Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

2 Ochrannou známkou Evropské unie, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení BRAUWELT.

3 Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 9, 16, 32, 35, 38, 41, 42 a 43 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

— třída 9: „Počítačové programy a software, zejména aplikační programy (aplikace, stahovatelné); nosiče dat (nahrané či nenahrané)“;

— třída 16: „Brožury; časopisy; katalogy; knihy, rovněž v podobě bloků s volnými listy“;

— třída 32: „Pivo; chmelové výtažky pro výrobu piva;

— třída 35: „Organizování výstav a veletrhů v oblasti pivovarnictví, nápojů a potravin pro obchodní a propagační účely; e-mailový marketing; sběr a poskytování informací na internetu, tj. informací vztahujících se k marketingu a distribuci; organizování a pořádání veletrhů a výstav, rovněž v elektronické podobě“;

— třída 38: „Poskytování přístupu k informacím na internetu; poskytování přístupu k počítačovým programům a aplikacím (aplikační software) na internetu; poskytování portálů na internetu pro třetí strany; poskytování přístupu k informacím na internetu; sběr, poskytování a předávání zpráv na internetu; poskytování přístupu k databázím; poskytování přístupu k softwaru, údajům, obrazům, zvukovým nebo obrazovým informacím na internetu; služby týkající se elektronických informačních tabulí;

— třída 41: „Organizování a pořádání seminářů a workshopů, rovněž v elektronické podobě; sportovní a kulturní aktivity; organizování a pořádání hudebních, kulturních, turistických akcí a jiných zábavních a odpočinkových akcí; informace v oblasti zábavních a odpočinkových akcí; vzdělávání; zábava; služby vydavatelství, zejména vydávání elektronických knih a časopisů, jakož i psaní a vydávání textů; poskytování online zejména informací v oblasti potravin a nápojů (vzdělávací služby v oblasti výživy)“;

— třída 42: „Navrhování a vývoj počítačového softwaru, zejména aplikačních programů; poskytování přístupu k platformám na internetu; poskytování přístupu k platformám elektronického obchodování na internetu;

— třída 43: „Služby zajišťující stravování a nápoje.“

4 Rozhodnutím ze dne 14. března 2014 zamítl průzkumový referent zápis přihlášené ochranné známky pro všechny dotčené výrobky a služby z důvodu, že tato známka je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/94 a postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení.

5 Dne 24. dubna 2014 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009.

6 Rozhodnutím ze dne 4. prosince 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“) čtvrtý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl. Zaprvé měl za to, že se přihlášená ochranná známka skládá z německých slov, a tudíž je relevantní veřejnost tvořena německými a rakouskými konečnými spotřebiteli a odborníky. Zadruhé shledal, že přihlášená ochranná známka znamená „svět pivovarnictví“ nebo „svět vaření piva“ a u německy mluvících spotřebitelů popisuje prodejní místo nebo širokou nabídku výrobků a služeb souvisejících s vařením piva. Zatřetí měl za to, že v závislosti na dotčených výrobcích a službách označuje přihlášená ochranná známka jejich účel nebo jejich tematické zaměření, místo jejich prodeje nebo poskytování. Odvolací senát shledal, že všechny výrobky a služby, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, mohou být součástí široké nabídky informací a služeb souvisejících s tématem pivovarnictví nebo vaření piva. Odvolací senát z toho dovodil, že přihlášená ochranná známka popisuje druh nebo účel dotčených výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Začtvrté odvolací senát shledal, že přihlášená ochranná známka je popisná, a tudíž postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Zapáté měl odvolací senát za to, že důkazy předložené žalobkyní nejsou dostatečné k prokázání rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky získané užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Návrhová žádání účastníků řízení

7 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí,

— změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že přihlášená ochranná známka bude zapsána pro dotčené výrobky a služby,

— podpůrně změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že přihlášená ochranná známka bude zapsána pro výrobky „časopisy specializované na oblast pivovarnictví“,

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

8 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

— žalobu zamítl,

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *K přípustnosti druhého a třetího bodu návrhového žádání*

9 EUIPO tvrdí, že druhý a třetí bod návrhového žádání žalobkyně jsou nepřípustné, neboť směřují k tomu, aby Tribunál vydal vůči němu příkaz.

10 Žalobkyně zpochybňuje argumenty EUIPO, přičemž vysvětluje, že druhý bod návrhového žádání představuje přípustný návrh na změnu a dále že třetí bod návrhového žádání představuje podmíněné omezení seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka.

11 Na úvod je třeba podotknout, že nehledě na to, že třetí bod návrhového žádání spočívá v podmíněném omezení seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, představuje stejně jako druhý bod návrh na změnu směřující k tomu, aby Tribunál nařídil zápis uvedené ochranné známky.

12 V tomto ohledu má Tribunál zajisté pravomoc podle čl. 65 odst. 3 nařízení č. 207/2009 změnit rozhodnutí odvolacího senátu. Účelem této pravomoci změnit rozhodnutí je však to, aby Tribunál přijal rozhodnutí, které byl povinen přijmout odvolací senát v souladu s ustanoveními nařízení č. 207/2009, což znamená, že přípustnost návrhu na změnu rozhodnutí musí být posuzována s ohledem na pravomoci, které jsou přiznány uvedenému odvolacímu senátu [usnesení ze dne 30. června 2009, Securvita v. OHIM (Natur-Aktien-Index), T-285/08, EU:T:2009:230, body 14 a 15].

13 Zápis ochranné známky Evropské unie sice vyplývá ze zjištění, že všechny podmínky stanovené v článku 45 nařízení č. 207/2009 jsou splněny, je však třeba upřesnit, že oddělení EUIPO příslušná v oblasti zápisu ochranných známek Unie nepřijímají v tomto ohledu formální rozhodnutí, které by mohlo být předmětem opravného prostředku. Odvolací senát, který podle čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009 buď může rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, nebo věc tomuto oddělení vrátit k dalšímu jednání, nemá tedy pravomoc zabývat se návrhem směřujícím k nařízení odvolacímu senátu zapsat určitou ochrannou známku Unie. Ani Tribunálu tedy nepřísluší, aby projednal návrh na změnu rozhodnutí směřující k tomu, aby změnil rozhodnutí odvolacího senátu v tomto smyslu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 30. června 2009, Natur-Aktien-Index, T-285/08, EU:T:2009:230, body 16 až 23).

14 Vzhledem k výše uvedenému musí být druhý a třetí bod návrhového žádání odmítnuty jako nepřípustné.

2. *K dokladům předloženým poprvé před Tribunálem*

15 EUIPO zpochybňuje přípustnost příloh K.24 až K.30 a K.33 žaloby z důvodu, že byly předloženy poprvé až před Tribunálem, aniž byly vloženy do spisu v rámci řízení u EUIPO.

16 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je účelem žaloby k Tribunálu přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů EUIPO ve smyslu článku 65 nařízení č. 207/2009, takže funkcí Tribunálu není znovu zkoumat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly poprvé předloženy až před Tribunálem. Je tedy třeba přílohy K.24 až K.30 a K.33 k žalobě odmítnout, aniž je nutno zkoumat jejich důkazní sílu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 19 a citovaná judikatura].

3. *K věci samé*

17 Žalobkyně uplatňuje tři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení, druhý vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a třetí vychází z porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení

18 Žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že porušil povinnost uvést odůvodnění, chybně dospěl k závěru o popisném charakteru přihlášené ochranné známky pro dotčené výrobky a služby a porušil její právo být vyslechnuta.

K porušení povinnosti uvést odůvodnění

19 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil povinnost uvést odůvodnění tím, že nezkoumal, zda je přihlášená ochranná známka popisná ve vztahu ke každému výrobku a každé službě, na které se vztahuje přihláška k zápisu, a obecně odkázal na všechny výrobky uvedené v každé ze tříd.

20 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

21 Podle judikatury platí, že je-li zápis ochranné známky požadován pro různé výrobky nebo služby, musí odvolací senát ověřit *in concreto*, zda se na dotčenou ochrannou známku nevztahuje žádný z důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009 ve vztahu ke každému z těchto výrobků nebo služeb, a může dospět k odlišným závěrům podle výrobků nebo služeb, které jsou předmětem přezkumu. Odvolací senát tedy v případě, kdy zamítá zápis ochranné známky, musí ve svém rozhodnutí uvést závěr, ke kterému dospěl pro každý z výrobků a služeb uvedených v přihlášce k zápisu, nezávisle na způsobu, jakým byla tato přihláška formulována [viz rozsudek ze dne 2. dubna 2009, Zuffa v. OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-118/06, EU:T:2009:100, bod 27 a citovaná judikatura].

22 Pokud je však pro určitou kategorii nebo skupinu výrobků nebo služeb namítán týž důvod pro zamítnutí zápisu, může se odvolací senát omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby, za podmínky, že všechny skutkové a právní úvahy, které tvoří odůvodnění dotčeného rozhodnutí, dostatečně objasní úvahy provedené odvolacím senátem pro každý z výrobků a služeb náležejících do této kategorie, a mohou být použity bez rozdílu na každý z dotčených výrobků a služeb. Pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do téže třídy ve smyslu Niceské dohody, za tímto účelem dostačující není (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. dubna 2009, ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP, T-118/06, EU:T:2009:100, body 27 a 28 a citovaná judikatura).

23 V bodě 16 napadeného rozhodnutí odvolací senát zmínil „počítačové programy“, které zahrnují „počítačový software“, a „nosiče dat“, náležející do třídy 9, jakož i „brožury“, „časopisy“, „katalogy“ a „knihy“, náležející do třídy 16. V bodě 17 napadeného rozhodnutí se přezkum týkal „piva“ a „chmelových výtažků“, náležejících do třídy 32, jakož i „služeb zajišťujících stravování a nápoje“, náležejících do třídy 43. V bodě 18 napadaného rozhodnutí rozdělil odvolací senát služby náležející do třídy 35 do dvou podkategorií, z nichž první se týkala oblasti marketingu a druhá organizování veletrhů. V bodě 19 napadaného rozhodnutí je odůvodnění, jež se vztahuje na služby náležející do tříd 38 a 42, zaměřeno na tři podkategorie, jež se předně týkají poskytování přístupu k portálům, dále poskytování přístupu k informacím, počítačovým programům, databázím a konečně odpovídajících služeb počítačové programování. V poslední řadě v bodě 20 napadeného rozhodnutí odvolací senát rozlišoval čtyři podkategorie, do kterých spadají služby náležející do třídy 41, jež se týkají základního a celoživotního vzdělávání, sportovních a kulturních aktivit, zábavy a služeb vydavatelství.

24 Odvolací senát tím, že provedl posouzení popisného charakteru přihlášené ochranné známky ve vztahu ke kategoriím výrobků a služeb, jejichž relevanci žalobkyně nezpochybňuje, postupoval v souladu s pravidly připomenutými v bodech 21 a 22 výše.

25 Projednávanou výtku je proto třeba zamítnout.

K popisnému charakteru přihlášené ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám

26 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát měl neprávem za to, že přihlášená ochranná známka je ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

27 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

28 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností.

29 Podle judikatury brání čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 tomu, aby označení nebo údaje, kterých se týká, byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jakožto ochranné známky. Toto ustanovení sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby taková označení nebo údaje mohly být volně užívány všemi (rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01P, EU:C:2003:579, bod 31).

30 Kromě toho se má za to, že označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení vlastností výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, jsou na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 nezpůsobilé vykonávat základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní (rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30).

31 Označeními nebo údaji uvedenými v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 jsou taková označení nebo údaje, jež mohou při běžném užívání z hlediska relevantní veřejnosti sloužit k označení výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, buď přímo, nebo tím, že uvádějí jednu z jejich podstatných vlastností (rozsudek ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, EU:C:2001:461, bod 39).

32 Z výše uvedeného vyplývá, že k tomu, aby se na určité označení uplatnil zákaz uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, musí mít toto označení s dotčenými výrobky nebo službami dostatečně přímou a konkrétní spojitost, která dotčené veřejnosti umožní vnímat bezprostředně a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků nebo služeb nebo některé z jejich vlastností [rozsudek ze dne 14. června 2007, Europig v. OHIM (EUROPIG), T-207/06, EU:T:2007:179, bod 27].

33 Kromě toho, aby mohla být ochranná známka tvořená neologismem nebo slovem vytvořeným spojením několika prvků považována za popisnou ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, nestačí, aby případný popisný charakter byl shledán u každého z těchto prvků. Takový charakter musí být rovněž shledán u samotného neologismu nebo slova [rozsudek ze dne 12. ledna 2005, Wieland-Werke v. OHIM (SnTEM, SnPUR, SnMIX), T-367/02 až T-369/02, EU:T:2005:3, bod 31; obdobně viz též rozsudky ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 96, a ze dne 12. února 2004, Campina Melkunie, C-265/00, EU:C:2004:87, bod 37].

34 Ochranná známka tvořená neologismem nebo slovem složeným ze složek, které všechny popisují vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, je sama popisem vlastností těchto výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, vyjma případu, kdy existuje viditelný rozdíl mezi neologismem nebo slovem a prostým souhrnem složek, ze kterých se skládá. Předpokladem toho je, že z důvodu neobvyklé povahy složeniny vzhledem k uvedeným výrobkům nebo službám vyvolává neologismus nebo slovo dojem dostatečně vzdálený dojmu vyvolanému prostým sloučením údajů, které poskytují složky, ze kterých se skládá, takže převažuje nad souhrnem uvedených složek. V tomto ohledu je relevantní rovněž analýza dotčeného výrazu s ohledem na příslušná lexikální a gramatická pravidla (rozsudek ze dne 12. ledna 2005, SnTEM, SnPUR, SnMIX, T-367/02 až T-369/02, EU:T:2005:3, bod 32; obdobně viz též rozsudky ze dne 12. února 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, EU:C:2004:86, bod 104, a ze dne 12. února 2004, Campina Melkunie, C-265/00, EU:C:2004:87, bod 43).

35 V projednávané věci žalobkyně nezpochybňuje zjištění odvolacího senátu, podle něhož jsou výrobky a služby, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, určeny konečným spotřebitelům a odborníkům, ani zjištění, že je třeba vzít v úvahu německou a rakouskou německy mluvící veřejnost, neboť se přihlášená ochranná známka skládá z německých výrazů. Tato zjištění nejsou chybná, a tudíž je třeba k nim přihlédnout.

36 Naproti tomu žalobkyně zpochybňuje závěry odvolacího senátu ohledně významu přihlášené ochranné známky a jejího popisného charakteru. Kromě toho tvrdí, že odvolací senát měl vzít v úvahu starší zápisy slovního označení Brauwelt, jehož je majitelkou, a další zápisy a rozhodnutí týkající se totožných nebo podobných označení.

– K významu přihlášené ochranné známky

37 Zaprvé, pokud jde o prvek „brau“, žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v rozhodnutí průzkumového referenta, z online slovníku *Duden* nelze dovodit, že tento prvek je slovotvorným prvkem; uvedený prvek není jako takový obsažen ani v ostatních referenčních dílech. Stejně tak výsledky vyhledávání prostřednictvím německých internetových vyhledávačů se týkají buď výrazu „bräu“, nebo příjmení „Brau“, anebo užívání prvku „brau“ jako ochranné známky nebo obchodní firmy.

38 Podle žalobkyně je každopádně prvek „brau“ za předpokladu, že skutečně představuje slovotvorný prvek, sám o sobě slabý a postrádá konkrétní význam, neboť výklad, podle kterého se tento prvek vztahuje k vaření piva, je přespříliš vágní.

39 V této souvislosti odvolací senát v bodě 13 napadeného rozhodnutí uvedl, že prvek „brau“ představuje slovotvorný prvek, který ve slovních spojeních odkazuje na vaření piva. K podložení tohoto zjištění předložil odvolací senát několik příkladů složenin, v nichž se vyskytuje prvek „brau“, jež byly vybrány ze seznamu výrobků, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, z důkazů předložených žalobkyní před odvolacím senátem a z online slovníku *Duden*.

40 Tyto příklady skutečně umožňují shledat, že setká-li se relevantní veřejnost s prvkem „brau“ užívaným ve složenině, bude jej chápat jako odkaz na vaření piva, což znamená, že posouzení odvolacího senátu je správné.

41 Toto zjištění není zpochybněno argumenty žalobkyně. Žalobkyně sice tvrdí, že prvek „brau“ není jako takový obsažen v referenčních dílech, avšak na rozdíl od toho, co shledal průzkumový referent, nezpochybňuje existenci a výklad složenin zmíněných odvolacím senátem. Kromě toho se dokumenty předložené žalobkyní, jež se týkají výsledků vyhledávání prostřednictvím internetových vyhledávačů v německém jazyce, týkají užívání prvku „brau“ samotného, spíše než jeho užívání ve složenině, jako je výraz „brauwelt“, o který jde v projednávané věci.

42 Dále výklad prvku „brau“ použitý odvolacím senátem má na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, konkrétní sémantický obsah, neboť vaření piva je konkrétní oblastí lidské činnosti.

43 Vzhledem k výše uvedenému je třeba potvrdit posouzení odvolacího senátu ohledně významu prvku „brau“.

44 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že prvek „welt“ není synonymem prodejního místa. Na rozdíl od toho, co tvrdil průzkumový referent, uvedený prvek „welt“ neoznačuje místo vaření piva, neboť „Brauwelt“ nepředstavuje určitou lokalitu.

45 V této souvislosti odvolací senát v bodě 14 napadeného rozhodnutí shledal, že slovní prvek „welt“ doslovně označuje sféru nebo do sebe uzavřené prostředí a je často užíván k označení prodejních míst nabízejících širokou škálu nebo širokou nabídku výrobků a služeb v konkrétní oblasti, obdobně jako v angličtině mu odpovídající výraz „world“.

46 Na jedné straně, zatímco odvolací senát opřel svůj závěr, že slovo „welt“ je běžně užíváno k označení prodejního místa, o odkazy na rozhodnutí Tribunálu a EUIPO, žalobkyně své opačné tvrzení nepodložila žádným argumentem či konkrétním důkazem.

47 Na druhé straně, tvrzení žalobkyně, že relevantní veřejnost nebude chápat prvek „welt“ jako označující místo, kde se vaří pivo, je irelevantní, neboť odvolací senát se s tímto závěrem učiněným průzkumovým referentem neztotožnil.

48 Za těchto okolností je třeba potvrdit posouzení odvolacího senátu ohledně významu prvku „welt“.

49 Zatřetí, pokud jde o globální význam přihlášené ochranné známky, žalobkyně namítá, že odvolací senát neprovedl v tomto ohledu dostatečný přezkum. V této souvislosti znovu připomíná svoji argumentaci, podle které prvek „brau“ nemá sám o sobě konkrétní sémantický obsah, což znamená, že v němčině musí být vždy doprovázen dalším prvkem, který upřesní jeho smysl. Vzhledem k tomu, že prvek „welt“ nemá konkrétní význam ani v kontextu vaření piva, výraz „brauwelt“ je zcela neurčitým, nezvyklým a originálním pojmem. Významy zjištěné odvolacím senátem jsou totiž přespříliš vágní.

50 V této souvislosti odvolací senát v bodě 15 napadeného rozhodnutí uvedl, že výraz „brauwelt“, posuzovaný jako celek, znamená „svět pivovarnictví“ nebo „svět vaření piva“ a vztahuje se k prodejnímu místu nebo široké nabídce výrobků a služeb souvisejících s vařením piva.

51 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tedy odvolací senát posoudil globální význam přihlášené ochranné známky. Navíc jeho přezkum není stižen nesprávným posouzením a není zpochybněn argumenty žalobkyně.

52 Je totiž třeba podotknout, že přihlášená ochranná známka spočívá v pouhém umístění dvou prvků, z nichž každý má konkrétní sémantický obsah, vedle sebe v souladu s německými syntaktickými a gramatickými pravidly, takže nezmínění výrazu „brauwelt“ v referenčních dílech je v tomto směru irelevantní [v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 12. ledna 2000, DKV v. OHIM (COMPANYLINE), T-19/99, EU:T:2000:4, bod 26].

53 Spojení těchto dvou prvků navíc nepřesahuje souhrn údajů, které poskytují, a představuje neologismus s konkrétním globálním významem, jenž se vztahuje na širokou obchodní nabídku související s oblastí vaření piva.

54 Za těchto okolností je třeba potvrdit globální význam přihlášené ochranné známky zjištěný odvolacím senátem.

– Ke spojitosti mezi přihlášenou ochrannou známkou a dotčenými výrobky a službami

55 Žalobkyně tvrdí, že přihlášená ochranná známka není ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám popisná.

56 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

57 Žalobkyně na úvod uvádí, že prvek „brau“ neoznačuje ani výrobek, ani službu, ani jejich vlastnost. Prvek „welt“ ve smyslu „prodejní místo“ nebo „nabídka výrobků“ není způsobilý popisovat dotčené výrobky a služby, které nejsou zejména obchodními službami náležejícími do třídy 35, a to tím spíše,

že prvek „brau“ neumožňuje identifikovat konkrétní výrobek nebo službu, jež jsou nabízeny. Za těchto okolností je přihlášená ochranná známka podle žalobkyně příliš vágní na to, aby mohla existovat dostatečně přímá nebo konkrétní spojitost vyžadovaná článkem 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

58 Tato úvodní argumentace nemůže být přijata. Jak vyplývá z přezkumu provedeného v bodech 37 až 54 výše, přihlášená ochranná známka posuzována globálně totiž odkazuje na prodejní místo nebo na širokou nabídku výrobků a služeb souvisejících s vařením piva. Jak v zásadě konstatoval odvolací senát v bodech 15 a 21 napadeného rozhodnutí, z obecného hlediska je tedy přihlášená ochranná známka způsobilá předat informaci o tematickém předmětu určitého výrobku nebo služby, o jeho nebo jejím druhu, jakož i o místu jeho prodeje nebo jejího poskytování.

59 K otázce, zda jsou takové údaje skutečně popisné ve vztahu k výrobkům a službám, na které se v projednávané věci vztahuje přihlášená ochranná známka, žalobkyně předkládá řadu argumentů.

60 Žalobkyně v tomto ohledu zaprvé tvrdí, že „svět vaření piva“, jakožto tematický předmět výrobků náležejících do tříd 9 a 16, neexistuje, byť odvolací senát tvrdil opak. Dodává, že data a nosiče dat, jež náleží do třídy 9, a potažmo i výrobky náležející do třídy 16 nejsou zpravidla označovány prostřednictvím jejich obsahu.

61 V této souvislosti odvolací senát v bodě 16 napadaného rozhodnutí shledal, že přihlášená ochranná známka označuje tematický předmět „počítačových programů“ a „nosičů dat“ náležejících do třídy 9 na straně jedné a „brožur“, „časopisů“, „katalogů“ a „knih“ náležejících do třídy 16 na straně druhé, a sice svět vaření piva.

62 Toto posouzení je správné, jelikož předmětem výrobků a služeb náležejících do tříd 9 a 16 může být vaření piva, byť žalobkyně tvrdí opak. Konkrétně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, je-li přihlášená ochranná známka umístěna na „nosičích dat“, je způsobilá bezprostředně informovat dotčenou veřejnost o podstatné vlastnosti těchto výrobků, konkrétně o jejich tematickém předmětu [obdobně viz rozsudek ze dne 17. září 2008, Prana Haus v. OHIM (PRANAHAUS), T-226/07, nezveřejněný, EU:T:2008:381, bod 33]. Dále je běžné, že titul knihy, katalogu nebo brožury, jakož i názvy časopisů odkazují na tematický obsah uvedených publikací, jelikož spotřebitelé i odborníci se zpravidla rozhodnou nahlédnout do publikací především z důvodu jejich obsahu nebo jejich předmětu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. září 2015, Reed Exhibitions v. OHIM (INFOSECURITY), T-633/13, nezveřejněný, EU:T:2015:674, bod 54].

63 Pokud jde zadruhé o výrobky náležející do třídy 32 a služby náležející do třídy 43, žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od toho, co shledal průzkumový referent, přihlášenou ochrannou známku nelze vnímat jako označující místo vaření piva, s ohledem na zvyklosti pivovarníků v oblasti označování.

64 V této souvislosti odvolací senát v bodě 17 napadeného rozhodnutí shledal, že relevantní veřejnost chápe přihlášenou ochrannou známku jako odkazující na místo prodeje nebo poskytování služeb, kde jsou nabízeny pivo a chmelové výtažky náležející do třídy 32 nebo služby zajišťující stravování a nápoje náležející do třídy 43.

65 Toto posouzení není chybné. Navíc nevychází z výkladu, podle kterého přihlášená ochranná známka označuje místo vaření piva, takže argument uvedený v bodě 63 výše je irelevantní.

66 Pokud jde zatřetí o služby náležející do třídy 35, žalobkyně tvrdí, že odvolací senát na jedné straně uznává, že není obvyklé označovat tyto služby podle jejich tematického zaměření, avšak na druhé straně tvrdí, že relevantní veřejnost bude přihlášenou ochrannou známku vnímat jako údaj o tématu organizovaného veletrhu nebo výstavy. Poukazuje na to, že ochranné známky označující odborné veletrhy jsou ve skutečnosti často náznakové a slabě rozlišující, avšak nejsou popisné.

67 V této souvislosti odvolací senát v bodě 18 napadeného rozhodnutí shledal, že přihlášená ochranná známka označuje téma dotčených služeb, tj. skutečnost, že se veletrhy nebo výstavy týkají oblasti vaření piva a že marketingové služby jsou specificky určeny pivovarům. Dodal, že i kdyby se připustilo, že není obvyklé označovat předmětné služby prostřednictvím jejich tematického předmětu, relevantní veřejnost je při setkání se s přihlášenou ochrannou známkou schopna tento odkaz přímo pochopit.

68 Tato zjištění nejsou rozporuplná, ačkoli žalobkyně naznačuje opak. Jak vyplývá z bodu 67 výše, odvolací senát totiž kategoricky neshledal, že je neobvyklé označovat služby náležející do třídy 35 prostřednictvím jejich tematického předmětu, ale pouze tuto možnost připustil, aby poté upřesnil, že na vnímání relevantní veřejnosti nemá žádný dopad.

69 Kromě toho je posouzení odvolacího senátu správné. Je totiž zajisté možné, že ochranné známky označující odborné veletrhy a výstavy jsou často náznakové, aniž by byly popisné, avšak není tomu tak v případě přihlášené ochranné známky, která přímo informuje relevantní veřejnost o tom, že se veletrh nebo výstava týká oblasti pivovarnictví. Pokud jde o marketingové služby, žalobkyně nezpochybňuje zjištění, jež je bezvadné, že tyto služby mohou být specificky určeny pivovarům, takže relevantní veřejnost si může přihlášenou ochrannou známku vykládat jako odkazující na jejich předmět.

70 Pokud jde začtvrté o služby náležející do tříd 38 a 42, žalobkyně tvrdí, že jde o služby technického charakteru, takže přihlášená ochranná známka není ve vztahu k nim popisná, ale naopak je dosti originální. Dodává, že odvolací senát zaměňoval název internetového portálu s technickými službami nabízenými třetím osobám pro fungování takovéhoto portálu, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka.

71 V této souvislosti odvolací senát v bodě 19 napadeného rozhodnutí shledal, že služby náležející do tříd 38 a 42 tvoří tři skupiny související s poskytováním přístupu k portálům, poskytováním přístupu k informacím, počítačovým programům a databázím a příslušnými službami počítačového programování. Měl za to, že přihlášená ochranná známka označuje skutečnost, že předmětné služby jsou určeny pro portály, jejichž předmětem je vaření piva, nebo se týkají přístupu k informacím v této oblasti.

72 Toto posouzení je správné, neboť relevantní veřejnost skutečně může vnímat přihlášenou ochrannou známku jako označující téma portálů nebo informací, na něž se vztahují předmětné služby. Kromě toho, s ohledem na argumentaci odvolacího senátu nic nenasvědčuje tomu, že by odvolací senát při posouzení zaměňoval technické služby nezbytné pro fungování internetového portálu, jehož předmětem je vaření piva, se samotným názvem tohoto portálu.

73 Pokud jde zapáté o služby náležející do třídy 41, žalobkyně zpochybňuje popisný charakter přihlášené ochranné známky ve vztahu ke „sportovním aktivitám“ a k „organizování a pořádání hudebních zábavních akcí“.

74 Pokud jde o „sportovní aktivity“, odvolací senát správně v bodě 20 napadeného rozhodnutí konstatoval, že vaření piva je v Německu a Rakousku tradicí a má kulturní význam, což vede k četným slavnostem se sportovními prvky, jako jsou např. soutěže ve válení pivních sudů.

75 Je pravda – jak v podstatě tvrdí žalobkyně – že předmětné činnosti nejsou velmi rozšířenými sportovními disciplínami a zahrnují významný zábavný prvek. Nicméně pojem sportovní aktivity není s pojmem zábavy neslučitelný. Kromě toho předmětné činnosti jsou soutěžními činnostmi, jež vyžadují vynaložení fyzického úsilí ze strany účastníků, což znamená, že se odvolací senát nedopustil nesprávného posouzení tím, že je kvalifikoval jako „sportovní aktivity“.

76 Pokud jde o „Organizování a pořádání hudebních zábavních akcí“, je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, která své tvrzení nepodkládá žádnými konkrétními argumenty, odvolací senát v bodě 20 napadeného rozhodnutí správně shledal, že předmětné akce mohou souviset se světem vaření piva, takže relevantní veřejnost si může přihlášenou ochrannou známku vykládat jako odkaz na tuto vlastnost.

– K zohlednění starších zápisů a rozhodnutí

77 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nezohlednil starší zápisy slovního označení Brauwelt, jehož je majitelkou. Zdůrazňuje, že jelikož tyto zápisy brání třetím osobám v užívání uvedeného označení, požadavek na dostupnost, na kterém je založen absolutní důvod pro zamítnutí zápisu podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, se v projednávané věci nepoužije.

78 Žalobkyně dále poukazuje na to, že z rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 22. listopadu 2005 (věc R 137/2005-2) vyplývá, že označení Brauwelt není popisné ve vztahu ke službám náležejícím do tříd 35, 41 a 42, které jsou totožné se službami dotčenými v projednávané věci nebo jim jsou podobné.

79 V poslední řadě se žalobkyně odvolává na četné zápisy označení, jež jsou totožná s přihlášenou ochrannou známkou nebo jí jsou podobná, kterých se žalobkyně dovolávala před odvolacím senátem.

80 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

81 Podle judikatury platí, že s ohledem na zásady rovného zacházení a řádné správy musí EUIPO v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Evropské unie zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu či nikoli (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 73 a 74).

82 Zásady rovného zacházení a řádné správy však musí být v souladu s dodržováním legality. Osoba, která žádá o zápis označení jako ochranné známky Evropské unie, nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo v minulosti, aby dosáhla totožného rozhodnutí. Ostatně z důvodů právní jistoty a právě řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně. Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě. Zápis označení jako ochranné známky totiž závisí na specifických kritériích použitelných v rámci skutkových okolností projednávaného případu, sloužících k ověření, zda se na dotčené označení nevztahuje některý důvod pro zamítnutí zápisu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM, C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 75 až 77).

83 Za těchto okolností a s přihlédnutím k tomu, že z přezkumu provedeného v bodech 28 až 76 výše vyplývá, že odvolací senát dospěl právem k závěru, že přihlášená ochranná známka je popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 ve vztahu ke všem dotčeným výrobkům a službám, se žalobkyně nemůže účelně dovolávat starších zápisů a rozhodnutí, na které se odvolává.

84 Vzhledem ke všemu výše uvedenému je třeba výtku vycházející z neexistence popisného charakteru přihlášené ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám zamítnout.

K porušení práva žalobkyně být vyslechnuta

85 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil její právo být vyslechnuta, neboť poprvé až v napadeném rozhodnutí zmínil skutečnost, že „brau“ je slovotvorným prvkem a dále že soutěže ve válení sudů jsou příkladem sportovní aktivity související se světem vaření piva.

86 Podle čl. 75 druhé věty nařízení č. 207/2009, jež v rámci známkového práva zakotvuje obecnou zásadu ochrany práva na obhajobu, a zejména práva být vyslechnut, mohou být rozhodnutí EUIPO založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.

87 Pokud jde v projednávané věci o první argument žalobkyně, průzkumový referent sice výslovně nezmínil skutečnost, že „brau“ je slovotvorným prvkem, přesto shledal, že relevantní veřejnost pochopí význam uvedeného prvku, neboť zná slova a výrazy, které tento prvek zahrnují. Průzkumový referent se tedy skutečně vyjádřil k funkci prvku „brau“ jakožto slovotvorného prvku a žalobkyně byla s to tento argument pochopit, jelikož zpochybnila jeho opodstatněnost i jeho relevanci před odvolacím senátem.

88 Pokud jde o druhý argument, je sice pravda, že se průzkumový referent ve svém rozhodnutí nezmínil o soutěžích ve válení sudů. Avšak jak tvrdí EUIPO, zmínka odvolacího senátu o této soutěži byla pouze příkladem, jenž měl ilustrovat obecné zjištění, že přihlášená ochranná známka může být vnímána jako odkazující na skutečnost, že „sportovní aktivity“ náležející do třídy 41 mají spojitost s vařením piva, a je tedy ve vztahu k posledně zmíněným službám popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009. Vzhledem k tomu, že posledně zmíněné zjištění vyplývalo z rozhodnutí průzkumového referenta, není namístě dovodit, že napadené rozhodnutí bylo v tomto ohledu založeno na důvodu, k němuž žalobkyně neměla možnost se vyjádřit.

89 Za těchto okolností je třeba výtku vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta zamítnout.

90 S ohledem na vše výše uvedené musí být první žalobní důvod zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

91 Žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky z důvodu jejího popisného charakteru dospěl, aniž provedl samostatné posouzení použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a odůvodnil použití tohoto ustanovení ve vztahu k jednotlivým výrobkům a službám, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, nahlíženým odděleně.

92 Stačí připomenout, že podle ustálené judikatury slovní ochranná známka, která je popisem vlastností výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 na základě této skutečnosti nezbytně postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k týmž výrobkům nebo službám ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) téhož nařízení [viz rozsudky ze dne 8. července 2004, TELEPHARMACY SOLUTIONS, T-289/02, EU:T:2004:227, bod 24 a citovaná judikatura, a ze dne 1. února 2013, Ferrari v. OHIM (PERLE’), T-104/11, nezveřejněný, EU:T:2013:51, bod 32 a citovaná judikatura].

93 Vzhledem k tomu, že odvolací senát dospěl právem k závěru, že ochranná známka BRAUWELT je ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám popisná ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, mohl z toho na základě uvedené judikatury dovodit, že zápis musí být zamítnut též na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, aniž musel v tomto směru uvést jakékoli odůvodnění.

94 Druhý žalobní důvod musí být proto zamítnut jako neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení

95 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil její právo být vyslechnuta, zakotvené v článku 75 nařízení č. 207/2009, jelikož neměla možnost se vyjádřit k nedostatkům zjištěným odvolacím senátem ohledně důkazů předložených k prokázání získání rozlišovací způsobilosti užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

96 Zadruhé odvolací senát podle žalobkyně právně dostačujícím způsobem neodůvodnil odmítnutí uplatnit čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, pokud jde o specializované časopisy, semináře, informační služby, technické služby a ostatní výrobky a služby, kterou nejsou v napadeném rozhodnutí zmíněny.

97 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 tím, že shledal, že získání rozlišovací způsobilosti pro specializované časopisy, výstavní katalogy, organizování veletrhů a pro pivo nebylo prokázáno.

98 V tomto kontextu navíc žalobkyně podpůrně pro případ, že by jejímu hlavnímu návrhu nebylo vyhověno, prohlašuje, že se domáhá zápisu přihlášené ochranné známky na základě získání rozlišovací způsobilosti užíváním pro „časopisy specializované na oblast pivovarnictví“ a že přihlášku ochranné známky bere zpět pro výrobky a služby, ve vztahu k nimž nemůže označení Brauwelt požívat ochrany.

99 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

100 Před zkoumáním tří výše uvedených výtek žalobkyně je nejprve třeba posoudit předmět sporu, pokud jde o uplatnění čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, s ohledem na řízení před odvolacím senátem a na prohlášení žalobkyně shrnutá výše v bodě 98.

K předmětu sporu

101 Zaprvé, pokud jde o rozsah nároku týkajícího se získání rozlišovací způsobilosti užíváním, a tedy předmět třetího žalobního důvodu, je třeba podotknout, že v uvozujícím bodu části V písemného odůvodnění odvolání předloženého odvolacímu senátu žalobkyně stručně zmínila získání rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky jako takové.

102 Avšak následně si žalobkyně výslovně nárokovala uvedenou rozlišovací způsobilost pouze ve vztahu ke specializovaným časopisům, informačním službám, seminářům a knihám. Kromě toho poukázala na „rozsáhlé užívání“ přihlášené ochranné známky v souvislosti s výstavními katalogy, organizováním veletrhů a výstav, pivem a provozováním internetových stránek v oblasti vaření piva. Žalobkyně sice tvrdila, že se přihlášená ochranná známka stala v důsledku tohoto užívání „známou“, avšak výslovně neoznačila právní následky, které měly být z této známosti vyvozeny.

103 Odvolací senát v bodě 7 napadeného rozhodnutí uvedl, že rozlišovací způsobilost získaná užíváním byla nárokována pro specializované časopisy, informační služby, semináře a knihy. Dále uvedl, že navzdory výslovnému nenárokování posoudil získání rozlišovací způsobilosti užíváním i ve vztahu k výstavním katalogům, organizování veletrhů a výstav a k pivu.

104 Za těchto okolností je třeba přezkoumat pouze výtky vznesené žalobkyní v rámci třetího žalobního důvodu ve vztahu k výrobkům a službám odpovídajícím kategoriím vyjmenovaným v bodě 103 výše. Uplatnění čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 ve vztahu k výrobkům a službám, na které se nevztahovalo výslovné či implicitní nárokování rozlišovací způsobilosti získané užíváním, nebylo totiž součástí předmětu řízení před odvolacím senátem, a tudíž ani napadeného rozhodnutí.

105 Konkrétně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, předmět sporu nezahrnuje – pokud jde o třetí žalobní důvod – technické služby v oblasti telekomunikací a informatiky, náležející do tříd 38 a 42. Tyto služby totiž nebyly předmětem výslovného či implicitního nárokování rozlišovací způsobilosti získané užíváním. Kromě toho argumenty a důkazy předložené žalobkyní před odvolacím senátem nezmiňují implicitní nárokování zejména vzhledem k tomu, že jediný prvek vztahující se v jakékoli míře k telekomunikacím a informatice, a sice provozování internetových stránek žalobkyní, zapadá do kontextu poskytování informačních služeb, a nikoli služeb technických.

106 Zadruhé z písemného odůvodnění odvolání předloženého odvolacímu senátu vyplývá, že si žalobkyně nárokovala a měla v úmyslu prokázat rozlišovací způsobilost získanou užíváním ve vztahu k podkategorii „specializované časopisy“ spíše než ve vztahu k širší kategorii časopisů, jež je zahrnuta v seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka.

107 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 nebrání absolutní důvody pro zamítnutí zápisu uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) zmíněného nařízení zápisu ochranné známky, jestliže tato ochranná známka získala ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro něž byl požadován její zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost užíváním.

108 Proto musí být získání rozlišovací způsobilosti užíváním v zásadě prokázáno pro celou kategorii výrobků nebo služeb, na které se vztahoval dotčený důvod pro zamítnutí zápisu, tak jak byla tato kategorie obsažena v seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka, a nikoli ve vztahu k určité podkategorii.

109 Toto pravidlo se nijak nedotýká toho, že podle čl. 43 odst. 1 nařízení č. 207/2009 může přihlašovatel ochranné známky kdykoli vzít zpět přihlášku ochranné známky Evropské unie nebo omezit seznam výrobků nebo služeb, který obsahuje.

110 V projednávané věci přitom platí, že ačkoli si žalobkyně výslovně nárokovala rozlišovací způsobilost získanou užíváním pro podkategorii „specializované časopisy“, z písemností ve spise, a konkrétně z písemného odůvodnění odvolání předloženého odvolacímu senátu nevyplývá, že žalobkyně zároveň stejným způsobem omezila kategorii „časopisy“, obsaženou v seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihlášená ochranná známka.

111 Odvolací senát tedy v bodě 27 napadeného rozhodnutí správně shledal, že rozlišovací způsobilost získaná užíváním musela být prokázána pro kategorii „časopisy“.

112 Zatřetí, pokud jde o podpůrné omezení kategorie „časopisy“ na „časopisy specializované na oblast pivovarnictví“ a o podmíněné zpětvzetí přihlášky ochranné známky pro výrobky a služby, ve vztahu k nimž nemůže označení Brauwelt požívat ochrany, jež učinila žalobkyně před Tribunálem, je třeba podotknout, že tato prohlášení spadají vzhledem k jejich znění do rámce třetího bodu návrhového žádání. Vzhledem k tomu, že tento bod návrhového žádání je nepřípustný z důvodů popsaných výše v bodech 11 až 14, dotčené návrhy jsou bezpředmětné.

113 V každém případě i za předpokladu, že by omezení kategorie „časopisy“ zapadalo do kontextu prvního bodu návrhového žádání, je třeba připomenout, že omezení ve smyslu čl. 43 odst. 1 nařízení č. 207/2009 provedené po přijetí napadeného rozhodnutí může být Tribunálem zohledněno tehdy, když se navrhovatel striktně omezí na zúžení předmětu sporu v tom smyslu, že některé kategorie výrobků nebo služeb vyjme ze seznamu výrobků a služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky. Naproti tomu v případě, kdy toto omezení vede ke změně předmětu sporu, jelikož z něj plyne předložení nových skutečností, které odvolací senát nezkoumal za účelem přijetí napadeného rozhodnutí, Tribunál k němu v zásadě nemůže přihlédnout. Tak je tomu zejména v případě, kdy omezení výrobků a služeb spočívá v upřesnění, jež by mohla mít vliv na určení cílové veřejnosti, a tudíž by mohla změnit skutkový rámec předložený odvolacímu senátu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2008, Citigroup v. OHIM – Link Interchange Network (WORLDLINK), T-325/04, nezveřejněný, EU:T:2008:51, body 26 a 27].

114 V projednávané věci spočívá omezení provedené žalobkyní v upřesnění kategorie „časopisy“ doplněním údaje „specializované na oblast pivovarnictví“. Toto upřesnění má vliv na vymezení relevantní veřejnosti, neboť usiluje o to, aby z relevantní veřejnosti byla vyloučena široká veřejnost, a tudíž mění skutkový rámec před odvolacím senátem. Tribunál tedy nemůže toto omezení zohlednit.

115 Pokud jde o podmíněné zpětvzetí přihlášky ochranné známky pro ostatní kategorie výrobků a služeb, uplatnitelnost tohoto návrhu je výslovně podmíněna výsledkem přezkumu opodstatněnosti žaloby, takže tento návrh nemůže mít dopad na rozsah sporu předloženého Tribunálu. Tribunál jej tedy rovněž nemůže zohlednit.

K porušení práva žalobkyně být vyslechnuta

116 Žalobkyně tvrdí, že jelikož rozlišovací způsobilost získaná užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 může být poprvé uplatněna před odvolacím senátem, stadium, v němž se žalobkyně domáhala uplatnění tohoto ustanovení, nemá pro ni nepříznivé účinky. Žalobkyně má tedy za to, že odvolací senát ji měl buď vyslechnout ohledně údajné nedostatečnosti předložených důkazů, nebo vrátit věc průzkumovému referentovi, aby o těchto důkazech rozhodl v prvním stupni. Odvolací senát tedy tím, že přímo rozhodl o uplatnění čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, porušil podle žalobkyně její právo být vyslechnuta, jež je zakotveno v článku 75 téhož nařízení, a připravil ji tak o jeden stupeň řízení.

117 EUIPO zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

118 Zaprvé, pokud jde o otázku, zda byl odvolací senát povinen vrátit věc průzkumovému referentovi, je sice pravda, že žádné ustanovení nařízení č. 207/2009 nebrání tomu, aby byla rozlišovací způsobilost přihlášené ochranné známky získaná užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení uplatněna poprvé před odvolacím senátem, v reakci na rozhodnutí průzkumového referenta, podle kterého se na dotčenou ochrannou známku inherentně vztahuje některý z absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) téhož nařízení.

119 Avšak podle čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009 po projednání přípustnosti odvolání o něm odvolací senát rozhodne, a může tak rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo. Z tohoto ustanovení vyplývá, že odvolací senát může z důvodu odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta o zamítnutí zápisu provést nový úplný přezkum merita přihlášky k zápisu jak z hlediska právních, tak z hlediska skutkových otázek [rozsudek ze dne 3. července 2013, Airbus v. OHIM (NEO), T-236/12, EU:T:2013:343, bod 21]. Odvolací senát má tedy zejména pravomoc rozhodovat o nároku týkajícím se rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky získané užíváním ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

120 Odvolacímu senátu přitom nelze tuto pravomoc odepřít jen proto, že se přihlašovatel ochranné známky rozhodl nárokovat si rozlišovací způsobilost získanou užíváním poprvé v rámci odvolacího řízení. V takovémto případě totiž ztráta stupně řízení, na kterou v projednávané věci poukazuje žalobkyně, vyplývá výlučně z chování samotného přihlašovatele ochranné známky, a nikoli z jakéhokoli porušení jeho procesních práv ze strany oddělení EUIPO.

121 Je tedy třeba dospět k závěru, že odvolací senát nebyl povinen vrátit věc průzkumovému referentovi.

122 Zadruhé, pokud jde o otázku, zda odvolací senát měl povinnost žalobkyni vyslechnout ohledně nedostatečnosti jí předložených důkazů, bylo již v bodě 86 výše uvedeno, že čl. 75 druhá věta nařízení č. 207/2009 zakotvuje v rámci známkového práva obecnou zásadu ochrany práva na obhajobu, a zejména práva být vyslechnut.

123 Toto právo však nevyžaduje, aby předtím, než odvolací senát EUIPO přijme konečné stanovisko k posouzení skutečností, které předložil některý účastník řízení, byl uvedený odvolací senát povinen tomuto účastníkovi řízení poskytnout novou možnost, aby se vyjádřil k uvedeným skutečnostem (viz rozsudek ze dne 19. ledna 2012, OHIM v. Nike International, C-53/11 P, EU:C:2012:27, bod 53 a citovaná judikatura).

124 Odvolací senát tedy nebyl povinen informovat žalobkyni o tom, že argumenty a důkazy předložené žalobkyní považuje za nedostatečné, ani jí poskytnout možnost vyjádřit nové připomínky a předložit doplňující důkazy.

125 Kromě toho žalobkyně v tomto kontextu nesprávně tvrdí, že odvolací senát byl povinen ji nejdříve vyslechnout, měl-li v úmyslu uplatnit v napadeném rozhodnutí nový důvod pro zamítnutí zápisu vycházející z čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009. Posledně zmíněné ustanovení, jehož uplatnění musí namítnout přihlašovatel ochranné známky, totiž nepředstavuje absolutní důvod pro zamítnutí zápisu, nýbrž naopak představuje výjimku z těchto důvodů stanovených v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) uvedeného nařízení.

126 Vzhledem k výše uvedenému je třeba výtku vycházející z porušení práva žalobkyně být vyslechnuta zamítnout.

K porušení povinnosti uvést odůvodnění

127 Zaprvé s ohledem na to, co bylo uvedeno výše v bodech 101 až 105 o rozsahu nároku týkajícího se získání rozlišovací způsobilosti užíváním, není třeba zkoumat výtku vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění ve vztahu k jiným výrobkům a službám, než jsou ty, které odpovídají kategoriím uvedeným v bodě 103 výše, a zejména ve vztahu k technickým službám.

128 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, odvolací senát v bodech 26 až 28 napadeného rozhodnutí posoudil užívání přihlášené ochranné známky pro specializovaný časopis *Brauwelt*, jak vyplývalo z důkazů předložených v tomto směru, a zejména z údajů o prodeji zmíněného časopisu. Je tudíž třeba dospět k závěru, že odvolací senát neporušil povinnost uvést odůvodnění ve vztahu ke kategorii „časopisy“.

129 Zatřetí v písemném odůvodnění odvolání předloženém odvolacímu senátu žalobkyně uvedla, že jelikož časopisy slouží k předávání informací v rozličných oblastech, získání rozlišovací způsobilosti užíváním ve vztahu k „časopisům“ se vztahuje i na informační služby, knihy a semináře. Toto tvrzení žalobkyně bylo převzato do shrnutí její argumentace obsaženého v bodě 7 napadeného rozhodnutí. Za těchto okolností se odůvodnění podané odvolacím senátem v bodech 26 až 28 napadeného rozhodnutí ve vztahu ke kategorii „časopisy“ vztahuje implicitně, ale nutně i na informační služby, knihy a semináře, a to tím spíše, že se bod 27 napadeného rozhodnutí týká nejen výrobků, ale i služeb, na které se vztahuje přihláška.

130 V tomto ohledu je sice pravda, že žalobkyně podložila nárok týkající se získání rozlišovací způsobilosti ve vztahu k informačním službám, knihám a seminářům doplňujícími důkazy, a sice jednak místopřísežným prohlášením p. S. (dále jen „místopřísežné prohlášení“), které se týkalo zejména vydávání knih a provozování internetových stránek věnovaných oblasti vaření piva, a jednak reklamním prospektem na seminář týkající se uvedené oblasti, jenž žalobkyně údajně organizovala (dále jen „prospekt“).

131 Zmíněné místopřísežné prohlášení a prospekt jsou však, jakožto důkazy předložené žalobkyní, zmíněny v bodě 6 napadeného rozhodnutí, což znamená, že představují důkazy, jež odvolací senát zohlednil při svém posouzení. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že se odůvodnění podané odvolacím senátem v bodech 26 až 28 napadeného rozhodnutí vztahuje i na důkazy, jež měly prokázat získání rozlišovací způsobilosti užíváním ve vztahu k informačním službám, knihám a seminářům.

132 Výtku vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění je tudíž třeba zamítnout.

K důkazu získání rozlišovací způsobilosti užíváním

133 Podle čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009 nebrání absolutní důvody pro zamítnutí zápisu uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) tohoto nařízení zápisu ochranné známky, pokud ochranná známka získala užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byl požadován její zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

134 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že získání rozlišovací způsobilosti užíváním ochranné známky vyžaduje, aby alespoň podstatná část relevantní veřejnosti identifikovala díky ochranné známce dotyčné výrobky nebo služby jako pocházející od určitého podniku [viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Eurocermex v. OHIM (Tvar pivní láhve), T-399/02, EU:T:2004:120, bod 42 a citovaná judikatura].

135 V projednávané věci předložila žalobkyně k podložení nároku týkajícího se získání rozlišovací způsobilosti užíváním odvolacímu senátu následující důkazy:

— průzkum provedený nejmenovanou společností u 200 německých a rakouských odborníků v odvětví pivovarnictví (dále jen „průzkum“);

— místopřísežné prohlášení;

— článek vyňatý z online encyklopedie „Wikipedia“, pojednávající o časopisu *Brauwelt*;

— výtisk časopisu *Brauwelt*;

— výňatky z publikací týkajících se výstavy „drinktec“;

— obrázky výstavního stánku;

— závěrečná zpráva z výstavy „drinktec“ a výňatek z internetové stránky věnované výstavě „BrauBeviale“;

— reklamní prospekt na seminář věnovaný vaření piva;

— etikety pivních lahví.

136 V bodech 26 až 29 napadeného rozhodnutí odvolací senát shledal, že tyto důkazy nejsou dostačující k prokázání, že přihlášená ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním ve vztahu k výrobkům a službám, pro které byla takováto rozlišovací způsobilost uplatňována.

137 Zaprvé žalobkyně k popření tohoto závěru tvrdí, že přihlášená ochranná známka získala rozlišovací způsobilost užíváním pro stejnojmenný časopis, jež je doložena průzkumem, místopřísežným prohlášením, článkem z online encyklopedie „Wikipedia“ a výtiskem zmíněného časopisu.

138 V této souvislosti je třeba uvést, že v bodě 111 výše bylo konstatováno, že odvolací senát správně shledal, že rozlišovací způsobilost získaná užíváním musí být prokázána pro kategorii „časopisy“. Vzhledem k tomu, že tato kategorie výrobků je určena jak odborníkům, tak široké veřejnosti, relevantní veřejnost, ve vztahu k níž měl být důkaz o získání rozlišovací způsobilosti předložen, zahrnuje obě tyto skupiny spotřebitelů, jak konstatoval odvolací senát v bodě 27 napadeného rozhodnutí.

139 Jak přitom správně uvedl odvolací senát, jelikož časopis „Brauwelt“ vydávaný žalobkyní je specializovaným časopisem, důkazy předložené žalobkyní dokládají pouze užívání přihlášené ochranné známky a její vnímání u odborné veřejnosti, což ostatně žalobkyně nepopírá.

140 Zadruhé v rozsahu, v němž si žalobkyně nárokuje získání rozlišovací způsobilosti ve vztahu k informačním službám, seminářům a knihám na základě užívání přihlášené ochranné známky pro specializované časopisy, použije se rovněž argumentace uvedená odvolacím senátem v bodech 26 až 28 napadeného rozhodnutí a připomenutá v bodech 138 a 139 výše, podle které je toto užívání prokázáno pouze ve vztahu k části relevantní veřejnosti. Obdobně jako v případě časopisů mohou být totiž tři výše zmíněné kategorie výrobků a služeb určeny jak odborné, tak i široké veřejnosti.

141 Tytéž úvahy platí i pro ostatní důkazy předložené žalobkyní, které se týkají tří dotčených kategorií výrobků a služeb. Nejprve je totiž třeba podotknout, že i kdyby se údaje týkající se provozování internetových stránek obsažené v místopřísežném prohlášení vztahovaly ke kategorii informačních služeb, nelze z nich dovodit, že předmětné stránky konzultuje nebo zná podstatná část široké veřejnosti. Dále z informací obsažených v reklamním prospektu vyplývá, že seminář organizovaný žalobkyní byl určen odborné veřejnosti, zejména provozovatelům malých a středních pivovarů. Konečně z místopřísežného prohlášení vyplývá, že knihy vydané žalobkyní označené přihlášenou ochrannou známkou jsou odborné knihy, a nejsou tedy určeny široké veřejnosti.

142 Zatřetí, pokud jde o výstavní katalogy a organizování veletrhů a výstav, žalobkyně zpochybňuje odmítnutí odvolacího senátu zohlednit místopřísežné prohlášení, z něhož vyplývá, že vydala výstavní katalogy „BrauBeviale“ a „drinktec“, výňatky ze dvou publikací týkajících se výstavy „drinktec“ a fotografie výstavního stánku, za účelem uznání získání rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky užíváním.

143 V této souvislosti je nejprve třeba podotknout, že místopřísežné prohlášení pochází od osoby, kterou k žalobkyni váže profesní vztah, a tedy nemůže samo o sobě představovat dostatečný důkaz o získání rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky užíváním [obdobně viz rozsudek ze dne 15. prosince 2005, BIC v. OHIM (Tvar kamínkového zapalovače), T-262/04, EU:T:2005:463, bod 79]. Vzhledem k tomu, že se ostatní důkazy předložené žalobkyní nevztahují k výstavě „BrauBeviale“, údajné vydání katalogů pro tuto výstavu žalobkyní nelze zohlednit.

144 Pokud jde dále o publikace týkající se výstavy „drinktec“, žalobkyně napadá zjištění odvolacího senátu, podle kterého výraz „ve spolupráci“, jenž se nachází na jejich titulní straně, neumožňuje identifikovat spojitost mezi žalobkyní a organizátorem uvedené výstavy. Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze mít důvodně za to, že si relevantní veřejnost tento výraz vyloží tak, že znamená, že se žalobkyně podílela na organizaci předmětné výstavy a na vydání výstavního katalogu, neboť předložené výňatky neobsahují v tomto směru žádnou informaci. Naopak zákonem předepsané povinné údaje obsažené v publikaci týkající se výstavy „drinktec 2013“ jasně ukazují, že se jedná o zvláštní přílohu časopisu *Brauwelt*, vydanou žalobkyní u příležitosti výše zmíněné výstavy. Z publikací týkajících se výstavy „drinktec“ tedy nevyplývá, že žalobkyně byla odpovědná za organizování této výstavy, ani že u této příležitosti vydala a distribuovala katalog nezávislý na uvedeném časopisu.

145 Konečně na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, odvolací senát správně shledal, že obrázky výstavního stánku předložené žalobkyní neprokazují užívání přihlášené ochranné známky pro výstavní katalogy a organizování veletrhů a výstav, ale nanejvýš pro specializované časopisy a služby specializovaného vydavatele. Předmětný stánek totiž nevykazuje žádný znak, na jehož základě by mohl být učiněn závěr, že tento stánek náleží organizátorovi výstavy nebo že slouží k distribuci katalogů pro tuto výstavu. Naproti tomu je vystavovatel jasně označen jako „specializovaný vydavatel“ a stánek zahrnuje místo věnované „předplatnému“.

146 Začtvrté, pokud jde o pivo, žalobkyně zpochybňuje zjištění odvolacího senátu, podle kterého etikety lahví předložené žalobkyní naznačují, že jde o reklamní dárky, a že každopádně nebyl podán důkaz o obratu dosaženém prodejem piva. Žalobkyně má za to, že předmětné etikety dokládají, že žalobkyně je na trhu přítomna již 150 let, a tudíž se těší značné známosti. Dodává, že prodej piva není k prokázání rozlišovací způsobilosti užíváním ve vztahu k tomuto výrobku nutný.

147 V tomto ohledu z místopřísežného prohlášení, jež předložila sama žalobkyně, vyplývá, že předmětné pivo bylo uvařeno ke dvěma příležitostem v celkovém množství 1 350 lahví, s cílem nabídnout jej zákazníkům u příležitosti 150. výročí časopisu *Brauwelt*. Jak přitom uvedl odvolací senát, takovéto užívání přihlášené ochranné známky je součástí propagace uvedeného časopisu spíše než užíváním v rámci uvádění piva na trh a každopádně nestačí k prokázání, že přihlášená ochranná známka získala rozlišovací způsobilost ve vztahu k uvedenému výrobku u podstatné části relevantní veřejnosti.

148 Vzhledem k výše uvedenému dospěl odvolací senát správně k závěru, že žalobkyně neprokázala získání rozlišovací způsobilosti přihlášené ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

149 Proto je třeba zamítnout třetí žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

150 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Společnosti Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. října 2016.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu 2

Návrhová žádání účastníků řízení 3

Právní otázky 3

1. K přípustnosti druhého a třetího bodu návrhového žádání 3

2. K dokladům předloženým poprvé před Tribunálem 4

3. K věci samé 4

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení 4

K porušení povinnosti uvést odůvodnění 5

K popisnému charakteru přihlášené ochranné známky ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám 5

– K významu přihlášené ochranné známky 7

– Ke spojitosti mezi přihlášenou ochrannou známkou a dotčenými výrobky a službami 8

– K zohlednění starších zápisů a rozhodnutí 11

K porušení práva žalobkyně být vyslechnuta 11

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 12

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009, ve spojení s článkem 75 uvedeného nařízení 12

K předmětu sporu 13

K porušení práva žalobkyně být vyslechnuta 15

K porušení povinnosti uvést odůvodnění 16

K důkazu získání rozlišovací způsobilosti užíváním 17

K nákladům řízení 19